

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

*Εκτακτος φιλοστοργία.

Κοράσιον μικρόν, καθήμενον εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, ἀναφωνεῖ ἐξαίφνης:

— Παπάκη, φίλησέ με!

Ὁ παπάκης, καταγοητευθεὶς ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ταύτην στοργὴν τοῦ κορασίου, ἀρχίζει καὶ στογγίζει τὰ γένεά του, καὶ κύπτει ἔπειτα πρὸς τὸ κοράσιον, ὅπερ ἀποσύρεται μετανοήσαν.

— Τί ἔχεις; τὸ ἐρωτᾷ.

— *Ἦθελα, λέγει, νὰ φάγω τὸ μικρὸν κομματάκι τοῦ μακαρονιοῦ, ὅπου ἐρέματο εἰς τὰ γένεα σου! . . .

*Ἐλθὼν τις πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Φοντελλου, εὔρηκεν αὐτὸν πολὺ δυσηρεστημένον.

— Τί ἔχετε; τὸν ἠρώτησε.

— Τί ἔχω; ἀπάντησεν ὁ Φοντελλου. *Ἐχω ἓνα ὑπρέτην, ὃ ὁποῖος μὲ ὑπηρετεῖ ἐπίσης κακῶς, ὡς καὶ ἂν εἶχα δέκα.

Κύριός τις συνδιελέγετο μετὰ τῆς Καρ Α...

Τὸ θέμα τῆς συνδιαλέξεώς των ἦτο πλοῦσιον, τὰ ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν.

— Δύο μόνον κυρίας ἀληθῶς τελείας ἐγνώρισκα ἐπὶ ζωῆς μου, ἔλεγεν ὁ κύριος.

— Ποία εἶνε ἡ ἄλλη; ἠρώτησεν ὑπολαβουσά μετὰ λεπτῆς ἀγγισίας ἡ Κα Α...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὄταν τὸ πρῶτ' ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ κηπουρός του κάμνουν τὴν ἐθωνὴν προσευχῆν των, ἀμφοτέροι μεταχειρίζονται τὰς αὐτὰς καθιερωμένας λέξεις: «Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον» λέγουσιν καὶ οἱ δύο, *Ἄλλ' εἶμαι ὑπερβέβαιος, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος θὰ δυσηρεστεῖτο πολὺ κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ἐξήγει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν φράσιν ταύτην, ἣν ἀκούει ἐξερχομένην ἀπὸ τὰ δύο διάφορα αὐτὰ στόματα.

Ὁ μὲν κηπουρός οὐμιεῖ κυριολεκτικῶς, ὅ,τι λέγει τοῦτο καὶ πράγματι ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄρτον ἱκανὸν νὰ θρέψῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του· ἐν ᾧ ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐπιούσιον ἄρτον λέγων, ἐνοεῖ: ζωὴν μὲ διάφορα χόρτα, ἀστακὸν μαγιονέζαν καὶ ψιτὰ ὀρνίθια. (Alphonse Karr).

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Εἰς ξενοδοχεῖόν τι ἐξηπλώθη ὑπερηφάνως ἐνώπιον τῆς ἐστίας εἰς σκύλλος.

Τέσσαρες δὲ ξένοι ἐκάθισαν περὶ αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν πλαγίων, διότι τὸ μέσον κατεῖχεν ὁ σκύλλος.

*Ἐρχεται ὁ ξενοδόχος.

— Ὄραίος τῇ ἀληθείᾳ σκύλλος! . . . Εἶνε ἰ-

δικός σας, κύριε; λέγει ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρῶτον τῶν ξένων του.

— *Ὁχι, κύριε.

— Ὁραμασίον ζῶον! Χωρὶς ἄλλο θὰ τὸν ἔχετε σεῖς, ἠρώτησε τὸν δεύτερον.

— *Ὁχι.

— Εἶνε μεγαλοπρεπέστατος. Ὁ κύριος θὰ τὸν ἐπλήρωσε πολὺ ἀκριθᾶ, λέγει ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν τρίτον.

— Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ.

— Δαμπρότατον ζῶον! . . . λέγει ὁ ξενοδόχος στρεφόμενος μετὰ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν τέταρτον ξένον, θὰ τὸν ἔχετε βεβαίαι περὶ πολλοῦ.

— Ὁ σκύλλος αὐτὸς δὲν εἶνε ἰδικός μου!

— Πῶς; ἀνακράζει αἰφνης τότε ὁ πανηγυριστὴς ἐκθαμβος.

Καὶ φιλοδωρῶν τὸν ἀτυχῆ κύνα μ' ἐν σκληρότατον λάκτισμα,

— Νὰ κρημνισθῆς, λέγει, ἀπ' ἐδῶ, βρωμόσκυλλον!

Σκέψις πολιτικοῦ ἀνδρός: *Ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπαινεθῆς ζῶν; Ὑποκρίθητι τὸν νεκρόν.

Ἡ πεπαιδευμένη Ἴταλις Ἑλένη Πισκοπία ἐδίδαξεν ἐν Παδοῦῃ τὴν φιλοσοφίαν· ἐπειδὴ δὲ ἦτον εὐειδεστάτη, εὐρέτο παραπέτασμα πρὸ τῆς ἐδρας τῆς, ὅπως μὴ ἐπιταράττεται τῶν ἀκροατῶν αὐτῆς ἡ προσοχή.

ΙΩΝΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ πρῶτην αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἀπέπλευσεν ἐσχάτως ἐπὶ τοῦ Γερμανοῦ διὰ Ζουλουλανδίας. Ὁ στρατηγὸς Βουδὲ ἐνετάλη ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας νὰ ὀδηγήσῃ τὴν αὐτοκράτειραν ἕως εἰς τὴν κοιλάδα Ἴτυοτυζύ· ἡ κυρία Βουδὲ συνοδαεῖ τὸν στρατηγὸν εἰς τὴν θλιβεράν ταύτην ἀποστολὴν του. Ἀγγλίδες τινὲς χῆραι ἀξιωματικῶν φονευθέντων ἐν Ζουλουλανδίᾳ θέλουσι συμμετάσχει τοῦ ταξιδίου. Ὁ Γερμανὸς θὰ κατευθυνθῆ εἰς τὴν ἀποικίαν τοῦ Νατάλ, καὶ περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου θέλει φθάσει εἰς Δουρβάν. Ἀφοῦ ἀναπαυθῆ ἡμέρας τινὰς ἐν τῇ ἀποικίᾳ, ἡ αὐτοκράτειρα θέλει ἐξακολουθήσει διὰ ξηρᾶς τὴν ὁδοπορίαν τῆς μέχρι τῆς κοιλάδος Ἴτυοτυζύ. Διὰ τὰ τελευταῖον τοῦτο μέρος τοῦ ταξιδίου θὰ χρειασθῆ δεκαπέντε ἡμέρας περίπου, καὶ θὰ κανονισθῆ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἡ αὐτοκράτειρα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔπαιον ὁ υἱὸς τῆς τῇ 4 Ἰουνίου, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς πάλης καὶ τοῦ θανάτου. Ἀφοῦ κατασηκνωσῇ τὴν 4 καὶ 2 Ἰουνίου ἐν τῇ ὀλεθρῇ κοιλάδι, ἡ αὐτοκράτειρα θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ παράλιον, καὶ ὁ Γερμανὸς θέλει μεταφέρει αὐτὴν κατ' εὐθείαν εἰς Ἀγγλίαν, ἀφοῦ διατριψῇ ὥρας τινὰς εἰς Ἀγίαν Ἑλένην.

Κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος θὰ πανηγυρισθῆ
μεγαλοπρεπῶς ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἀνεξαρ-
τησίας τοῦ Βελγίου. Περὶ τὰς ἀρχὰς αὐγούστου
θὰ τελεσθῶσι πρὸς τοὺς ἄλλοις διεθνεῖς ἀγῶνες
φωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς.

Ἐν ἡμῶν Κατὰ τὴν Ρατάτση νυμφεύεται ἐκ νέ-
ου, ἡ Ἰταλία καταγίνεται ἡ ἀνεγείρη μνημεῖον
εἰς τὸν ἀείμνηστον σύζυγόν της, εἰς τὸν μέγαν
πολιτικόν καὶ φιλελευθερον, εἰς τὸν διακεκρι-
μένον ῥήτορα, ὅστις διεδραμάτισε τόσον σπου-
δαῖον πρόσωπον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰταλικῆς
ἐκείσεως. Τὸ μνημεῖον τοῦτο θ' ἀνεγερθῆ ἐντὸς
τοῦ ἔτους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὸ μέχρι πούδε συλ-
λεχθὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου ποσὸν ὑπερβαί-
νει τὰς 70,000 φράγκα.

Μεγάλη εἰδήσις, ἥτις θὰ κινήσῃ εἰς μέ-
γαν βαθμὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γυναικῶν, ὅσαι
ἀρέσκονται εἰς τὴν πολιτικὴν, ἔφρασε ἐκ τῶν
ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἐν Ἰόδα (τῆς βορείου Ἀ-
μερικῆς), ἡ βουλή τῶν ἀντιπροσώπων ἔλαβεν
ἀπόφασιν τείνουσαν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ
συντάγματος, «ὅπως καταστῆ δυνατὴ τοῦ λοι-
ποῦ ἡ ἐκλογή καὶ τῶν γυναικῶν ὡς ἀντιπρο-
σώπων». Τοιοῦτοτρόπως πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ
ἄρχεται πραγματοποιούμενον ὅτι ἐν Εὐρώπῃ
δὲν εἶνε ἄλλο τι παρ' ἀπλοῦν ὄνειροπόλημα.

Ἐσχάτως ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις δοκιμὴ
τοῦ πυροβόλου μηχανήματος τοῦ Κ. Σειγμούν-
δου, ἢ ἐπροκάλεσεν ἡ βασιλικὴ προστατευτικὴ
τῶν ζώων ἐταιρεία, ἐπιδιώκουσα τὴν *στιγμαίαν*
θανάτωσιν τῶν μεγάλων ζώων καὶ τῶν ἵππων.
Ἐγένετο δὲ ἡ δοκιμὴ αὕτη ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς
ἀρροδίας ἀρχῆς καὶ ἐιδικῶν πραγματογνομῶνων.

Ἡ δοκιμὴ αὕτη, ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ ἐπα-
ναληφθῆ εἰς τὰ σφαγεῖα τοῦ στρατοῦ, ἐπέτυχε
καθ' ὁλοκληρίαν, ὅπως καὶ ἐν Βασιλείᾳ, ὅπου
πλείονες τῶν 8,000 ταύρων καὶ βοῶν καὶ ἄλ-
λων κτηνῶν ὑπερμεγέθων ἐκεραυνοβολήθησαν
ἀπὸ ἐνὸς ἥδη ἔτους διὰ τοῦ συστήματος τοῦ-
του, ἀποδεκτοῦ γενομένου κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
Δημαρχείου.

Τὴν ψυχρότητα καὶ ἀταραξίαν τοῦ αὐτο-
κράτορος Ἀλεξάνδρου μαρτυρεῖ τὸ ἔξῃς ἀνέκ-
δοτον. Ὁ γηραιὸς πρίγκηψ Σουβαρόφ, ἔγγονος
τοῦ διασώμου στρατηγοῦ, συνείηζε νὰ μετα-
βαίη κατ' ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ
νὰ παίξῃ οὐστ' μετὰ τοῦ μονάρχου. Τῇ ἑσπέρᾳ
τῆς ἐκρήξεως, ἀγνοῶν τὰ γεγόμενα, ἐπορεύθη
κατὰ τὸ σῆμα καὶ εὖρε συνηθρισμένην τὴν
αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Ὁ Τσάρος διηγη-
θεὶς αὐτῷ τὸ συμβεβηκός, ἠρώτησε «θὰ παίξω-
μεν οὐστ' ;» Ἀφοῦ ἐπὶ τίνα ὥραν ἐπαιξεν, ἀ-
πῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν τραυματιῶν, πάλιν δὲ
ἐπέστρεψεν εἰς τὸ παιγνίδιον.

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἀρτίως «Ἐκθέ-
σεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γ.
καὶ Αἰκ. Χατοῦ-Κώστα, τοῦ ἔτους 1879» ἀπο-

σπῶ τὰ ἐπόμενα: Ἐκτὸς τῶν τεχνῶν τῶν δι-
δασκομένων ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, εἰσῆχθη πρὸ
ἔξ ἑτῶν καὶ ἡ διδασκαλίᾳ τῆς μουσικῆς, φωνη-
τικῆς καὶ ὀργανικῆς, ἀπεδείχθη ὅτι ἐκ πείρας
ὅτι τὸ μάθημα τῆς μουσικῆς πολὺ συντέλεσε
καὶ πρὸς διάπλασιν τῆς καρδίας τῶν παιδῶν.
Ἐπάρχει παράδειγμα παιδὸς τοῦ Ὀρφανοτρο-
φείου ἀνεπιδέκτου διορθώσεως διὰ τῶν προβλε-
πομένων ὑπὸ τῆς παιδαγωγίας μέσων, ὅστις
διὰ τῆς μουσικῆς διωρθώθη. Τὸ μάθημα τῆς
μουσικῆς χρησίμευσε καὶ ὡς βιοποριστικὸν ἔργον
εἰς τοὺς διδασκόντας αὐτὸ ὄρφανούς. Ἐκ τῶν
28 μουσικῶν, οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸν ἐν τῷ Ἀ-
τμαδρόμῳ μουσικὸν θίασον, οἱ 13 εἶσι πρόην
μαθηταὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Ἐπερὶ 9 τοιού-
τοι ἔχουσι κατὰ ταχὺ εἰς τὰ στρατιωτικὰς
μουσικὰς.

Κατὰ τὰς ληθθείσας ἐπισήμας πληρο-
φορίας ἡ ἐτήσια πρὸς τὴν εἰς τὰ ἑλληνικὰ
παράλια ἀγρευομένων ἰχθύων ἀνέρχεται εἰς
4,000,000 περίπου ὀκάδων. Ἡ δὲ τιμὴ τῶν
ἰχθύων δύναται κατὰ μέσον ἔρον νὰ ὀρίσθῃ εἰς
δρ. 1 κατ' ὀκάν.

ὑπὸ τὸν τίτλον Wiener Allgemeine
Zeitung ἤρξατο ἐκδιδόμενη ἐν Βιέννῃ τρίς τῆς
ἡμέρας (τὴν 6 πρωϊνὴν ὥραν, τὴν μεσημβρίαν
καὶ τὴν 6 μ. μ.) μεγάλη πολιτικὴ ἑφημερίς.

Ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενη ἑφημερίς Pe-
tit Journal πωλεῖ καθ' ἐκάστην ὑπὲρ τὸ ἡμισυ
ἑκατομῦριον φύλλον.

Τὰ ὑψηλότερα κύματα τῆς θαλάσσης κατὰ
τὰς σφοδρότερας τρικυμίας δὲν ὑπερβαίνουσι
ποτὲ τὰ 8 μέτρα. Ἐν τῷ Ὠκεανῷ τὰ κύματα
ἔχουσι μῆκος 150-300 μέτρων, κέκταιται δὲ
μεγίστην ταχύτητα. Ἐν τῇ Μεσογείῳ ἡ ταχύ-
της εἶνε μικροτέρα. Τὸ κύμα διατρέχει 9 μέτρα
κατὰ δεῦτερον λεπτόν. Ἡ ταχύτης τοῦ κύμα-
τος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὕδατος· ἔχει
δηλ. τόσῳ μεγαλητέραν ταχύτητα ὅσῳ τὸ βά-
θος τῆς θαλάσσης εἶνε μεγαλητέρον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπώληθη κατ' αὐτὰς ἐν δη-
μοπρασίᾳ ἀντὶ 70 λιρῶν τὸ γραφικὸν ἀνάβαθρον
τοῦ λόρδου Βύρωνος μετὰ πολλῶν ἰδιογράφων
σημειώσεων καὶ τοῦ ὄνοματός αὐτοῦ.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπώληθη ἐν τῷ μεγάρῳ
τοῦ San-Donato ἐγγύς τῆς Φλωρεντίας ἡ περί-
φημος πινακοθήκη τοῦ πρίγκηπος Δεμίδωφ. Ὁ
πλειστηριασμὸς ἀπέφερε περὶ τὰ τρία ἑκατομ-
μύρια φράγκων. Ὡς ἀγορασταὶ παρέστησαν δι'
ἀντιπροσώπων ὁ Τσάρος, ἡ βασίλισσα τῆς Βυρ-
τεμβέργης, ὁ βαρῶνος Ρότσιλδ κλ. Ὁ «Ἰουβί-
λαῖος» τοῦ Βάν Ὀσταδ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς κυ-
ρίας Βέρνερς ἀντὶ 145,000 φρ., ἕτερος δὲ πίναξ
τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου ἀντὶ 80,000 φράγκων.
Ὁ τραπεζίτης Περέρας ἠγόρασεν ἀντὶ 137,000
φράγκων μίαν προσωπογραφίαν τοῦ Ράμβρανδ.
Ἀντὶ 150,000 φράγκων ἐπώληθη ἡ εἰκὼν Ἀγ-

γλίδος δεσποίνης, έργον του Βάνδυκ, και αντί 85,000 φράγκων ό «*Ασωτος Γιός*» του Τένιερς.

ω Έκ περιγραφής τής έν Τήνω πανηγύρεως, δημοσιευθείσης έν τή αξιολόγω έφημερίδι των Αθηνών «*Messenger d' Athènes*» άποσπώ τά έπόμενα: «Υπάρχει έν Τήνω ναός θαυματουργός τής Παναγίας» έκ πάσης ελληνικής χώρας συρρέουσιν εκεί δις του έτους προσκυνηταί, τήν 25 Μαρτίου και τήν 15 Αύγουστου, τάς δύο ταύτας σπουδαιότερας έορτάς τής Θεοτόκου. Κατά τήν προηγουμένην και έπομένην τής έορτής εβδομάδα ή Τήνος παριστά έν μικρή τήν εικόνα του έλληνισμού. Ο τής έλευθεράς Ελλάδος πολίτης συναντά προσκυνητάς έλθόντας έκ Θράκης, Μακεδονίας, Κύπρου, των τουρκικών νήσων του Αιγαίου, και έκ των ένδοτάτων τής Μικράς Ασίας. Οί πλείστοι των προσκυνητών τούτων άγόμενοι υπό τής πίστεως, ήτις ύπερπηδή, άν μη μετακινή πλέον τά όρη, θεωρούνται ευτυχεΐς δυνάμενοι επί τινας ήμέρας τουλάχιστον να πατώσι τό έλευθερον έδαφος τής Ελλάδος, τήν ιδεώδη πατρίδα πάντων των κατοίκων των χωρών, έν αις λαλείται ή ελληνική, και οιτινες στένουσιν εισέτι υπό ξένην δεσποτείαν.

Η έν Τήνω έορτή εΐνε μάλλον έθνική ή θρησκευτική· οί χάριν τής υγείας των προσερχόμενοι εις τήν Παναγίαν, οί εκπληρούντες ευχήν, θέλουσιν επίσης ν' άποκομίσωσιν ευάρεστον περι τής πατρίδος έντύπωσιν. Εΐνε άδύνατον να περιγραφή ό ένθουσιασμός των αποκλήρων τούτων, άπτομένων του ελληνικού εδάφους· ειδόν τινας καταπίνοντας δράκα γής του έλευθερου τούτου εδάφους, του άντικειμένου των όνειρων των. Πάντες δε μετά του αυτου πόθου ήσπάζοντο τήν έθνικην σημαίαν μεθ' όσου τήν εικόνα τής Παρθένου, άφ' ής εζήτουν θαύμα προς ίασιν εαυτων ή των συγγενών των».

ω Έν Γερμανία σχεδιάζεται νέον μεγαλόεργημα. Η Βαλτική πρόκειται να ένωθή μετά τής Βορείας Θαλάσσης διά διώρυγος διατεμνούσης τό Σλέσβιχ από Κιέλου άχρι Βρουνσχύτελ. Η διώρυξ θα έχη βάθος 20-26 ποδών, ώς να δύνανται να διέρχωνται δι' αυτης τά μέγιστα γερμανικά θωρηκτά. Αί έργασίαι θα διαρκέσωσιν 8ξ έτη, αι δε δαπάναι ύπολογίζονται εις 75 εκατομμύρια μαρκών (1 μάρκα=φρ. 1.25).

ω Τή 28 φεβρουαρίου συνεπληρώθη ή διάτρησης των Αλπεων παρά τον Άγιον Γοθάρδ, έν Έλβετία. Οί ύπολογισμοί των μηχανικών είχαν γείνει μετά τοςάυτης άκριβείας, ώστε οί βορειόθεν και νοτιόθεν προχωρούντες ύποχθονίως έργάται συνητήθησαν άκριβώς εις τό μέσον. Ηδη θα πλατυνθή ή διώρυξ όπως καταστή βατή εις άμαξοσειχίας. Όταν τό έργον συμπληρωθή, ή μεταξύ Ιταλίας και Γερμανίας συγκοινωνία θα διευκολυνθή τά μέγιστα. Ένφ' νυν άπαιτείται έν όλόκληρον ήμερονύκτιον, όπως υπερβώσιν οι

ταξειδιώται και τά έμπορεύματα τον Άγιον Γοθάρδ, ή άτμάμαξα θα διατρέχη τήν διώρυγα εις ήμισειαν ώραν. Η διάτρησης του θρους Ξενι (έν Έλβετία), τό μήκος τής διώρυγος του όποιου εΐνε 12,234 μέτρων, διήρκεσε δώδεκα έτη· ή διάτρησης δε του Άγιου Γοθάρδ, ή διώρυξ του όποιου έχει μήκος 14,920 μέτρων, διήρκεσεν έπτά μόνον έτη και πέντε μήνας. Έκ τής παραθέσεως των αριθμών τούτων έννοει τις εύκόλως όποιαί πρόοδοι εξετελέσθησαν έν τω κλάδω τούτω τής μηχανικής. Μακράν περιγραφήν τής διώρυγος του Άγιου Γοθάρδ, ήτις δύναται να θεωρηθή τό μεγαλειότερον έργον του αιώνος ήμων, θα δημοσιεύση προσεχώς ή Έστία.

ω Έκ Γαλλίας άγγέλλεται ό θάνατος του Εύγενείου Μιρκούρ, γνωστου ίδίως έκ τής δημοσιεύσεως «*Σειράς βιογραφιών συγχρόνων διασημων άνδρών*», αιτινες, βρούσσαι σκανδαλωδών άποκαλύψεων, δεινά προεκάλεσαν σκάνδαλα. Κατά τά τελευταία έτη ό Μιρκούρ έγένετο μοναχός και άπέθανεν έν Αίτι μετερχόμενος τον ίεραπόστολον.

ω Νόσημα φοβερόν από μακρου χρόνου νοσοϋσιν οί έργάται και μηχανικοί τής διώρυγος του Γοθάρδ. Πέρουσιν έκ των επί δώδεκα μήνας έργασθέντων, έτελεύτησαν 95 τοΐς 100, έκ δε των άλλων 70-80 τοΐς 100. Οί ίατροι εύρον έν τοΐς έντέροις των νεκρών σκώληκας. Προεκάλεσαν δε τό νόσημα ή ύπερβολική θερμοκρασία, ή πλημμελής του άερος ανανέωσις, αι δηλητηριώδεις των άτμών αναθυμιάσεις, ή ελλειψις καθαριότητος κ.λ. ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

[Η όμελέττα¹ υπό θνητήν έποψιν].

Τό προχειρότατον φαγητόν εις ό καταφεύγει ή οικοδέσποινα, όσάκις εισβάλλουσιν εις τήν οικίαν δαιτυμόνες, παρά προσδοκίαν και αιφνιδίως έπερχόμενοι, εΐνε ή όμελέττα (σπογγάτον). Δέν εΐνε δε πάντοτε εύπεπτον έδεσμα, μάλιστα δε εάν παρασκευάζεται μετά χοιρείου λίπους. Καλλίστη όμελέττα εΐνε ή παρασκευαζομένη δι' ώων νοποτάτων μετά ή άνευ όλίγων τινών χορτών, αλλά άπαιτείται προσοχή να μη ήνε πάρα πολύ έψημένη, να ήνε στρογγύλη, όγκώδης, ύδαρης (ronde, ventrue, haveuse) κατά τό λέγειν του γάλλου ποιητου Σκαρρών· ή δε πάρα πολύ έψημένη και σφιγκτή εΐνε δύσπεπτος και βαρύνει τον στόμαχον. Πρέπει να μη πήγνυται έντελώς τό λεύκωμα των ώων, διότι τότε γίνεται δυσδιάλυτον έν τω γαστρικω χυμω. Η όμελέττα πρέπει πάντοτε να τρώγεται θερμή, διότι ή ψυχή εΐνε δύσπεπτος.

Κυρία Μ*

1. Η omelette παράγεται έκ των λέξεων *oeuf* και *mêler*· τινές έτυμολογοϋσιν αυτην έκ των ελληνικών λέξεων *α μ α* και *λ ύ ε ι ν* (!)